

พระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๔๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

เป็นปีที่ ๕๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและ
ยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๔)
พ.ศ. ๒๕๔๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.
๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ ให้ราชบัณฑิตยสถานมี อ.ก.พ. ทำหน้าที่ อ.ก.พ. กระทรวง ประกอบด้วย
นายกรัฐมนตรีในฐานะรัฐมนตรีเจ้าสังกัดหรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน
เลขาธิการราชบัณฑิตยสถานเป็นรองประธาน และผู้แทน ก.พ. ซึ่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนในสำนักงาน
ก.พ. หนึ่งคน เป็นอนุกรรมการโดยตำแหน่งและอนุกรรมการซึ่งประธาน อ.ก.พ. แต่งตั้งจาก

(๑) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารและการจัดการและด้านกฎหมาย
ซึ่งมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถมาแล้ว และเป็นผู้ที่ได้รับการสรรหาตามหลักเกณฑ์และ
วิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. จำนวนสามคน ทั้งนี้ จะต้องเป็นหรือเคยเป็นข้าราชการซึ่งดำรงหรือเคย
ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ ๕ หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า

(๒) ข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ ๕ ในราชบัณฑิตยสถานซึ่งได้รับเลือกจากข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. จำนวนห้าคน ให้ อ.ก.พ. นี้ตั้งเลขานุการหนึ่งคน

อนุกรรมการซึ่งแต่งตั้งจากข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งและได้รับเลือกตาม (๒) ถ้าออกจากราชการพลเรือน ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นที่มีชื่อตำแหน่งตาม (๒) หรือโอนไปรับราชการนอกราชบัณฑิตยสถาน ให้พ้นจากตำแหน่งอนุกรรมการ”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยราชบัณฑิตยสถานเพื่อกำหนดระบบบริหารงานด้านวิชาการและด้านการบริหารของราชบัณฑิตยสถานขึ้นมาใหม่ โดยให้นายกราชบัณฑิตยสถานซึ่งมาจากการเลือกของบรรดาราชบัณฑิตปฏิบัติงานแต่เฉพาะในด้านวิชาการ และให้เลขาธิการราชบัณฑิตยสถานเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของราชบัณฑิตยสถาน และปฏิบัติหน้าที่ตามที่สภาราชบัณฑิตมอบหมาย จึงต้องแก้ไของค์ประกอบของ อ.ก.พ. ซึ่งทำหน้าที่ อ.ก.พ. กระทรวงของราชบัณฑิตยสถานให้สอดคล้องกัน และในการนี้เมื่อได้กำหนดให้เลขาธิการราชบัณฑิตยสถานเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการของราชบัณฑิตยสถานแล้ว อ.ก.พ. กรมของราชบัณฑิตยสถานจึงมีองค์ประกอบเช่นเดียวกับ อ.ก.พ. กรมของส่วนราชการอื่นได้ โดยไม่ต้องกำหนดให้ อ.ก.พ. กระทรวง ทำหน้าที่เป็น อ.ก.พ. กรมของราชบัณฑิตยสถานด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้